

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 34.

Hyvende Session.

28de Møde.

Mandagen den 21de Januar.

(Fortsat.)

Madvig (fortsat): Jeg indrømmer altsaa, at forsaavidt kun en Deel af Gagen anvendes til at anskaffe sig de Gjensande, som ere væsentlig fordyrede, saa maa der billigtvis indtræde en større Forbedring for denne Deel af Gagen, og denne Deel er en større Quotadeel af de lavere Gager, end af de høiere. Den, der har 1000 Rd., det erkjender jeg meget vel, anvender en større Deel af disse 1000 Rd. til at anskaffe sig de væsentligen fordyrede Livsforbrødenheder, end den, der har 3000 Rd.; men det er ingenlunde rigtigt, at den høiere Gagerede anvender kun det samme Beløb af sin Gage dertil, som den lavere Gagerede; thi den høiere Gagerede har, ifølge sine Livsforhold, ikke blot at sørge for sig og sin egentlige Familie, men ogsaa for idetmindste et noget større Høvede, som han ikke kan undgaae at holde. Men ogsaa hvad det ikke ligefrem hører til de første Livsforbrødenheder er bleven Embedsmanden dyrere, og ogsaa derpaa har han til en vis Grad et Krav. Man har sagt til den høiere Stats-embedsmand, at til Bederlag for det vigtigere og vanskelige Arbejde, man fordrer af ham, og det Ansvar, man paalægger ham, for den længere Tjeneste, han skal have gjennemgaaet, førend han opnaaer en saadan Post, skulde den fastsatte høiere Gage give ham et sorgfriere og med nogle flere Bequemmeligheder forsynet Liv, og det Løfte maa man indfri; men ikke nok dermed, man har tillige sat ham i et Forhold,

der, aldeles uafhængigt af hans egen Tilbøielighed og uden maaskee at skaffe ham personlig enten Bequemhed eller Nødvælsel. (Hvortil maaskee hans Forretninger ikke engang levne ham Sind eller Tid), uafviselig paalægger ham forhøiede Udgifter. Jeg troer altsaa, at Retfærdigheden vil fordrer, at Gageforbedringen, men med af-tagende Procenter af de senere Dele af Gagen, vedbliver saa langt Gagen naaer. Dette have vi ogsaa ganske nylig seet anerkjendt i vor egen Stat; thi paa den Maade er der handlet med det Beløb, der blev tilstaaet Krigsministeren til midlertidig at forbedre Officerernes Gager; der har man forbedret omtrent efter denne Maalestok. Men i ethvert Tilfælde kræver simpel Retfærdighed, at, naar Til-læggets Stigen med Gagen afbrydes paa et vist Punkt, saaledes som her er foreslaaet — dette Tillæg da usforringet følger ogsaa med de høiere Gager, at, naar der tilstaaes Embedsmænd paa 2000 Rd. et Tillæg af 400 Rd., dette Tillæg af 400 Rd. da følger enhver af de Embeds-mænd, der har en høiere Gage, og ikke tager af. Naar vi tænke os to Embedsmænd paa 3,000 Rd., og 3,400 Rd., saa ere de 400 Rd., som den Eine har mere end den Anden, Noget, som Staten ved alle de foregaaende Gagelove og ved hans Udnævnelse til Embedet har an-seet for, at han eller rettere Embedet havde billigt Krav paa, ellers havde den ikke til-staaet det. Han har de 400 Rd., fordi han har viist og skal vise større Dygtighed, fordi han vil paatage sig et større Ansvar, eller fordi han i samme Stilling har tjent længere end hans Eftermand, og fordi Staten ikke vilde give Alle fra Begyndelsen samme Gjen-nemsnitsgage, men de Ungre en mindre (som han i sin Tid har havt) og de Ældre en